

Ög 77. Hovgården, Hovs sn.

Pl. 44.

Litteratur: Anton Ridderstad, *Östergötlands historia I* (1914), s. 94; Per Magnell, *En bok om Hov i Östergötland*, 1943, s. 347 ff.; A. Nordén, *Rapport till Riksantikvarien sept. 1946, dnr 4022/46 (ATA)*; G. Olson, *Rapport till Riksantikvarieämbetet* ^{18/12} 1946, dnr 5593/46 (ATA).

Avbildningar: E. Brate, *Foton 1894 och 1907 (ATA)*; G. Olson, *Foto 1946 (a.a.) (ATA)*.

I sitt arbete om Hovs socken berättar bankdirektör Per Magnell om fyndet av runstenen: »Vid min undersökning av hithörande förhållanden har utrönts, att fyndet vid det av Nordensköld nämnda tillfället, troligen år 1867, gjorts av ett par skolbarn Emil Johansson-Fritsell, Hov, och Beda Kullman, då vid Hovgården, vilka läst om runor och efter sin upptäckt till gårdens ägare rapporterat sitt fynd.»

Runstenen var, då den anträffades vid en reparation av en källare i Kungsslyckan på Hovgården, sönderslagen i tre delar. Dessa fördes in i herrgårdsparken, varefter den bevarade större delen av blocket restes på stenens nuvarande plats i herrgårdsparkens fond och ena fotstycket med ristningar på lades på marken invid det resta blocket. Det ristningslösa fotstycket däremot synes tidigt ha förkommit, ty det avbildas icke av Brate och omnämns överhuvudtaget icke i litteraturen. Redan vid Brates besök låg vid den resta stenens fot ett upplag av vattenfrätta seitar⁷⁰, och detta hade vid mitt besök 1946 betydligt utökats och omformats till ett stenparti med blommor, som dolde en betydande del av runstenen och bl.a. även den ristningsförsedda lösa biten av runstenen. Detta stenparti avlägsnades på framsidan av runstenen, vilken upplyftes och sammansattes, varvid det alltjämt saknade, ristningslösa fotstycket t.v. ersattes med en gjuten del.

Det ovanligt jämna, vackert formade blocket av röd granit har nu en höjd av omkr. 2,25 m. och en bredd av över 1,7 m. Ristningen är tydligt huggen och välbevarad, ingenstädes uppstår tvekan **om läsningen**.

Inskrift:⁷¹

: tuna : sati : stin : þ-...-tr : sin : uar : þurfast : uas han : man : mist : unipik ·

5 10 15 20 25 30 35 40 45

»Tunna satte denna sten efter sin make Torfast. Han var den oförvitligaste man.»

Plansch 44b. Ög 77. Hovgården, Hovs sn. Foto Nordén 1946. [Vid planschen står »Hålles ljusare vid tagningen!«]

⁷⁰ I marginalen har Wessén noterat ett frågetecken.

⁷¹ Jansson skriver i PM från 1947: Runorna och övers. utgår.

Detta dokument ingår i en digital utgåva av Arthur Nordéns supplement till Erik Brates Östergötlands runinskrifter. Manuset avslutades 1947 och var tänkt att tryckas 1948. Utgåvan publiceras fritt tillgänglig på Internet.

Texten innehåller inte nyare litteraturreferenser än 1947 och tar ingen hänsyn till modern runforskning och måste därför användas med reservationer. Utgåvan är ännu preliminär och kan komma att revideras. Hittar du felaktigheter är du välkommen att meddela dessa till utgivaren på nedanstående e-postadress.

Utgivare: Jan Owe

Kontakt: runor@gamlebo.se

Senast ändrad 2020-05-23